

Головний його зміст — це виявлення й усунення зовнішніх і внутрішніх загроз. Тому кожне підприємство має розробляти власну комплексну систему забезпечення фінансової безпеки.

ЛІТЕРАТУРА

1. Горячева К. С. Фінансова безпека підприємства. Сутність та місце в системі економічної безпеки / К. С. Горячева // Економіст. – 2012. – № 8. – С. 65–67.
2. Василенко, В. О. Антикризове управління підприємством : навч. посіб. / В. О. Василенко. – К. : ЦУЛ, 2010. – 504 с.
3. Філіна Г.І. Фінансова діяльність суб'єктів господарювання. Навчальний посібник. – К: Центр учбової літератури, 2011. – 320 с.
4. Барановський О.І. Фінансова безпека: монографія. Інститут економічного прогнозування. – К.: Фенікс, 2008. – 338с.

Тетяна Конюхова,
студентка 3 курсу
Гуманітарно-економічного факультету
Наук. керівник: **О. В. Задворна,**
старший викладач (БДПУ)

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЗАЙНЯТОСТІ НАСЕЛЕННЯ В УКРАЇНІ

Актуальність теми. У сучасних умовах питання регулювання зайнятості набуває особливої значущості, оскільки циклічний характер ринкової економіки спричинює безробіття і пов'язані з ним негативні економічні і соціальні наслідки. На етапі інтеграції України в європейське співтовариство актуальним є питання щодо забезпечення державного регулювання зайнятості населення відповідно до завдань соціально-економічного розвитку країни з метою розв'язання існуючих проблем та поліпшення ситуації у сфері зайнятості населення. Передумовою ефективного забезпечення державного регулювання зайнятості населення є застосування комплексного методологічного підходу для його здійснення та цілеспрямованість системи організаційно-правових і економічних заходів щодо реалізації державної політики у сфері зайнятості населення, а також визначення пріоритетних завдань та механізмів державного регулювання зайнятості населення.

Ступінь досліджуваності проблеми. Зазначена проблема є поширеною у працях вчених, її різні аспекти досліджували такі українські науковці, як: Н. Грицяк, П. Гаман, Ю. Краснов, С. Корецька, Б. Кравченко, А. Ліпенцев, В. Мартиненко, О. Мельников, І. Шумляєва,

В. Мандибура, Н. Нижник, В. Огаренко, О. Ривак, Л. Лісогор, П. Шевчук, О. Лебединська, Е. Лібанова, С. Серьогін, А. Чемерис та ін.

Мета і методи дослідження. Метою даного дослідження є спроба теоретично обґрунтувати систему державного регулювання зайнятості населення як складової державного регулювання суспільного розвитку України.

Сутність дослідження. Державне регулювання зайнятості населення забезпечується через формування та реалізацію державної політики у сфері зайнятості населення і визначається як сукупність взаємопов'язаних організаційно-правових, економічних і соціальних механізмів впливу на ринок праці. Методи впливу застосовуються для забезпечення стимулювання попиту на послуги робочої сили, її розширеного відтворення та ефективного використання, вирішення інших проблемних питань зайнятості населення.

Особливості сучасних механізмів державного регулювання зайнятості населення в умовах євроінтеграційних процесів, на мою думку, обумовлені тим, що сталий соціально-економічний розвиток країни неможливий без інноваційно-інвестиційного чинника. Тобто державне регулювання зайнятості населення має здійснюватися в контексті інноваційно-інвестиційного розвитку країни, пов'язаного із зміною продуктивності праці, її структури та соціальної структури суспільства, системи управління та організації виробництва і праці.

Заходи державного регулювання зайнятості населення мають бути спрямовані не тільки на забезпечення підвищення його економічної активності, а й на зростання продуктивності праці та підвищення конкурентоспроможності робочої сили. Вирішення проблемних питань у сфері зайнятості населення пов'язане із подоланням негативного впливу певних соціально-економічних чинників на стан зайнятості населення, що є наслідком існуючих ризиків економічного та соціального розвитку країни на сучасному етапі та наявних недоліків у проведенні реформ. Необхідною передумовою для їх вирішення є визначення основних напрямів реалізації та пріоритетних завдань державної політики зайнятості населення в контексті проведення соціально-економічних реформ у країні та розроблення відповідно до цих завдань комплексу заходів щодо державного регулювання зайнятості населення.

Основні висновки. За умови ефективного державного регулювання процесів соціально-економічного розвитку країни можливо забезпечити зростання зайнятості населення та зменшення його безробіття, подолання професійно-кваліфікаційних диспропорцій між пропозицією робочої сили і попитом на неї, поліпшення якісних характеристик робочих місць та використання робочої сили, посилення її конкурентоспроможності як на національному ринку праці, так і на ринках праці європейських та інших країн світу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Державне регулювання зайнятості населення в Україні [Електронний Ресурс] – Режим доступу до сайту: <https://works.doklad.ru/view/ovBCKKqcris.html>]
2. Механізми державного регулювання зайнятості населення [Електронний Ресурс] – Режим доступу до сайту: http://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream/123456789/65111/3/Kyselova_Mekhanizmy_Pravovi_horyzonty_5%2818%29_2017.pdf]